

עמ"ת 21779/04/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל סטרובינץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 21779-04-16 מדינת ישראל נ' סטרובינץ (עציר)
תיק חיצוני: 19139/2016

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
העוררת	מדינת ישראל ע"י עו"ד גיל אסיף, תביעות דרום
נגד	
המשיב	מיכאל סטרובינץ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עוז דקל

החלטה

האישום וההליכים

1. לפני ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט אמיר דהאן) מיום 11.4.16, בה הוחלט על השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בעירו.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו ולאחר (בשם פבל) עבירות קשירת קשר לפשע והתפרצות לבית מגורים. על פי כתב האישום, קשרו המשיב ופבל להתפרץ יחד לדירה. השניים הגיעו לבניין דירות מסוים באשקלון, מצוידים בטלפונים ניידים. המשיב טיפס אל הדירה, פתח את חלון המטבח, נכנס ונעל את הדירה מבפנים. אז, החל בחיטוט בחדר השינה כדי לבצע גניבה, כאשר חברו פבל, המצוי עמו בקשר טלפוני, ישוב על ספסל בחוץ לשמש תצפיתן, להתריע לפי הצורך. המשיב גנב מהדירה שעון ומכשיר נייד, יצא מהדירה דרך המרפסת והתרחק מהמקום.
3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. עילת המעצר נסמכה על העבר הפלילי של המשיב, והעובדה כי מדובר בהתפרצות לדירת מגורים. לאחר בחינת הראיות, הגיע בית משפט השלום למסקנה כי אין ראיות לכאורה מספיקות נגד פבל, והורה על שחרורו בערובה. ערר המדינה על החלטה זו נמחק בהמלצת בית המשפט המחוזי.
4. בהחלטה נפרדת (מיום 24.1.16), קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. כן קבע כי, למרות שמדובר לכאורה בעבירת רכוש, קיימת עילת מעצר נגד המשיב. הטעם הראשון הוא שכאשר מדובר בהתפרצות לדירת מגורים, אף שהמניע הוא מניע של רכוש, קיימת סכנה אינהרנטית גם לגוף ולנפש. שכן, מטבע הדברים, עלול בעל הבית להתנגד פיזית לנשיאה ונטילה של רכוש, וממילא קצרה הדרך לסיכון שאינו רכושי בלבד. בית משפט השלום הסתמך לעניין זה על סוגיית "הבא במחתרת" הידועה ממסכת סנהדרין (דף עב עמ' א). חשש זה, להתלקחות אלימה בעת התפרצות לבית, אף בא לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון (ראו לדוגמא בש"פ 6068/09 **מדינת ישראל נ' אבו עליון** (28.10.09) והפסיקה

עמוד 1

המאוזכרת שם).

5. הטעם השני לקיום עילת מעצר, הוא שמדובר במי שיש לו "עבר פלילי מכביד, רצוף, קרוב ורלוונטי, חרף גילו הצעיר". בית המשפט המשיך ופירט את עברו הפלילי של המשיב הכולל, עבירות אלימות, רכוש, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר. זאת, בין השנים 2010-2015. בנסיבות אלה, החליט בית המשפט להורות על תסקיר של שירות המבחן והובהר מראש כי מטרת התסקיר היא לבדוק את מסוכנותו של המשיב, וכן את "ערכיו העברייניים ויכולתו לעמוד בפיקוח אלקטרוני בהינתן ערבים מוצעים". ערר שהגיש המשיב על החלטה זו, נמחק בהסכמה.

6. ביום 03/03/2016 ניתן תסקיר בעניינו של המשיב. המדובר בתסקיר מפורט ומעמיק יחסית לתסקיר מעצר. שירות המבחן מצוין כי מעורבותו הפלילית של המשיב החלה כבר בשנת 2005, ומצוין כי הורשע בעבר במגוון עבירות רכוש ואלימות ועבירות הפרת הוראה חוקית. כן צוין שירות המבחן שמדובר במי שריצה עונשי מאסר, ואף תלויים ועומדים נגדו שני תיקי מב"ד, בעבירות הפרת הוראה חוקית ואלימות (יאמר מיד כי בכך טעה שירות המבחן, שכן תיק האלימות כבר הסתיים בזיכוי, ו"רק" תיק מב"ד אחד תלוי ועמד מולו). הוסבר, כי על רקע משברים משפחתיים החל המשיב להשתמש בסמים בגיל צעיר מאוד והתרועע עם חברה שולית. שירות המבחן אף עמד על נטייה להתנהגות תוקפנית וחסרת שיקול דעת. שירות המבחן מסר כי, בעבר, שולב המשיב בקהילה טיפולית ממנה סולק בגין אי עמידה בתנאי המסגרת. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, הביע ספק ביחס ליכולת המשיב לעמוד בגבולות חיצוניים המוצבים לו, וכן העריך שקיימת רמת סיכון גבוהה "להמשך התנהגות התמכרותית, התחברות שולית ועבריינית". צוין כי נכון לאותה עת, טרם נבדקה החלופה הקונקרטית, אך קצין המבחן ראה להזכיר כי ההפרה האחרונה הייתה בבית האם, וכי מהיכרות קודמת עמה, אין מדובר במי שיכולה להציב למשיב גבולות.

7. בדיון שהתקיים ביום 21/03/2016, טען הסנגור כי עיקר הפרות התנאים שביצע המשיב היו בעת שהיה קטין וכי תיק המב"ד האחרון המייחס לו הפרת הוראה חוקית עניינו אזיק שנשבר, ללא אשמה של המשיב. עוד טען הסנגור שהמשיב "עבר שינוי של 180 מעלות" והצליח בתהליך טיפולי לאחרונה. הסנגור ביקש שייבדקו הערבים שמציעים לפקח על המשיב.

8. בתסקיר שהוגש ביום 24/03/2016, הובעה ההתרשמות מהערבים, אמו, שכנו וחברו. צוין כי מדובר במי שמודעים למה שנדרש מהם כמפקחים, אך יחד עם זאת, נראה כי לא היוו עבורו גורמי סמכות בעבר, במיוחד האם. לפיכך, הועלה ספק באשר לתועלת האיזוק האלקטרוני כגורם המצמצם סיכון. קצין המבחן חזר והביע ספק ביחס ליכולתו של המשיב לעמוד בתנאים מגבילים בכלל. לפיכך, לא המליץ על השמת המשיב באיזוק אלקטרוני בבית אמו.

9. בדיון שהתקיים ביום 10/04/2016, בפני כב' השופט מאושר, בתיק העיקרי, כפרו הנאשמים באשמה. נוכח העומס הכבד המוטל בימים אלה על השופטים הדנים בתיקים פליליים במרחב לכיש, הציע כב' השופט מאושר לצדדים כי התיק העיקרי ישמע בפני כב' השופט דהאן, אשר דן גם בהליך המעצר. באי כוח הנאשמים הודיעו כי אין להם התנגדות לכך. אולם, המדינה התנגדה, שכן מדובר בשופט אשר נחשף כבר לחומר הראיות. המדינה ציינה כי הכלל הוא שיש להפריד בין שופט המעצרים לבין השופט שדן בתיק העיקרי, וכי קביעת תיק זה כתקדים עלולה להשפיע על תיקים רבים נוספים.

10. בדיון שהתקיים בתיק המעצרים ביום 11/04/2016, חזרה המדינה על הבקשה למעצר עד תום ההליכים, תוך שהיא מסתמכת, בין השאר, על ההמלצה השלילית של שירות המבחן. הסנגור, בדבריו, תקף את קצין

המבחן, אשר לשיטת הסנגור הגיע לבחינת עניינו של המשיב עם דעה קדומה. הסנגור אף סבר כי אף בחינת הערבים נעשתה על ידי קצין המבחן באופן המלמד כי הקצין הגיע עם "אג'נדה". הסנגור טען כי ערבים אלה שימשו כמפקחים בתיקים אחרים, ולא נכון היה לבוא בהמלצה שלילית. הסנגור טען שדי באיזוק אלקטרוני בפיקוח הערבים, תוך איסור הכנסת משקאות אלכוהוליים אל הבית. הסנגור טען עוד כי מדובר בעבירת רכוש מהרף הנמוך, כי המשיב עצור כבר זמן רב וכי ראוי הוא למעצר באיזוק אלקטרוני בביתו.

11. בהחלטה שניתנה באותו יום חזר בית המשפט על הראיות ועל עילת המעצר. בית המשפט ציין שעילת המעצר מובהקת, ואך בדוחק הורה על מתן תסקיר, אשר יבחן את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט עמד על כך ששירות המבחן הביא בחשבון הנחה שגויה, לפיה העבירות בתיק דנן בוצעו תוך כדי הפרת תנאים. זאת, כאשר מדובר במי שזוכה ושחרר מן המעצר, עוד בטרם בוצעו העבירות בתיק דנן.

12. עוד ציין בית משפט השלום, כי יש לקחת בחשבון לעניין המעצר את עמדת המדינה בדיון בתיק העיקרי. שם, הוצע לצדדים לקיים את ההוכחות כבר בימים הקרובים, לפני שופט המעצרים. אפשרות זו יכולה הייתה להביא לסיום התיק בהכרעת דין תוך זמן קצר ביותר. בשים לב לכך שהסנגורים לא התנגדו, אך המדינה כן התנגדה, הועבר התיק לניתוב בפני סגנית הנשיא, וטרם נקבע מותב לשמיעת ההוכחות. בית משפט השלום ראה בעובדה זו נסיבה חריגה, אשר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירת רכוש, מצדיקה את השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני עם עירבון מתאים. סופו של דבר, הורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית האם, בפיקוח הערבים האמורים, תוך התניה בערבות עצמית, ערבות צד ג', הפקדה בסך 4,000 ₪ ותנאים נלווים.

הערר והתשובה

13. המדינה בערר עמדה על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. המדינה הזכירה את העבר המכביד, המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו, המאסרים הממושכים שריצה בעבר, וכן את העובדה כי שוחרר מבית הסוהר אך ביום 17/12/2015 ותוך פחות מחודש ביצע לכאורה העבירות המיוחסות לו בתיק זה. כן הזכירה המדינה כי המשיב הורשע בעבר 7 פעמים, בגין הפרת הוראה חוקית (אגב יוער כי מדובר בשגיאה, שכן המשיב הורשע משך השנים בגין 9 תיקים של הפרת הוראה חוקית).

14. המדינה הוסיפה וציינה כי מדובר במי שתלוי ועומד נגדו תיק נוסף, שעניינו היזק לרכוש, איומים, הפרעה לשוטר, ואף עבירה של הפרת הוראה חוקית. ההפרה באה לידי ביטוי בכך שביום 15/05/2015 שבר אזיק אלקטרוני, עת שהה במעצר בית באיזוק בבית אמו (על פי הדין הישן). על פי כתב האישום שצורף, באותו אירוע סירב המשיב לעלות לניידת בעת שנעצר והיה צורך להשתמש בכוח. הוא אף קילל שוטרים ובתחנה גם ירק על שוטר ודחף אותו, וכן בעט בשוטר אחר (ת.פ. 39615-05-15). לערר המדינה צורפה גם החלטת בית משפט השלום מיום 31/05/2015 (בעיון חוזר במסגרת תיק קודם - 9710-04-15), אשר קבע כי יש ראיות לכאורה לעבירות אלה של השחתת האזיק ותקיפת השוטרים. החלטה, בה ציין בית משפט השלום "איני רואה כיצד אוכל לסמוך על משיב זה בתנאי שחרור כלשהם".

15. המדינה בערר הצביעה גם על ההמלצה השלילית של שירות המבחן. המדינה טענה כי, על פי הפסיקה, נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן.

16. עיקר הערר הוקדש לתקיפת שיקול נוסף ששקל בית משפט השלום, והוא התנגדות המדינה לקיום דיון

ההוכחות בתיק העיקרי, בפני שופט המעצרים המכיר את התיק. המדינה ציינה כי אמנם חשיפת שופט לראיות לכאורה אינה מביאה בהכרח לפסלות השופט. יחד עם זאת, נקבע בפסיקה פעמים רבות, שאין זה רצוי ששופט הדן בבקשת מעצר ידון גם בתיק לגופו. במקרים בהם הובעה דעה נחרצת באשר לראיות לכאורה, הדברים עלולים להביא גם לכלל פסילת השופט. במקרה זה ציינה המדינה, כי לאחר ששופט המעצרים הביע את העמדה כי אין סיכוי סביר להרשיע את הנאשם פבל, הרי שהתנגדות המדינה לכך שאותו שופט ידון בתיק העיקרי, מוצדקת.

17. עוד טענה המדינה כי, מעבר לתיק הקונקרטי, עמדתה נכונה גם מבחינה מערכתית. המדינה עמדה על המצוקה הקשה שקיימת כעת בתיקים הפליליים במרחב לכיש, כאשר תיקים רבים "תלויים באוויר" מבלי שנקבע להם מותב. המדינה סבורה שלמרות המצוקה הקשה, אין זה ראוי לפתור את הבעיה על ידי קיום דיונים בתיקים העיקריים בפני השופט שדן בראיות לכאורה. זאת, משום חשיפתו גם לעבר פלילי, לתיקי מב"ד ולעיתים לחומר חסוי. המדינה ציינה כי עמדה עקרונית זו מיועדת להגן, בעיקרו של דבר, דווקא על נאשמים, ולא ראוי לסטות מההסדר המקובל אך בשל מצוקה זמנית.

18. הסנגור טען בתשובה כי המדינה מעריכה באופן לא נכון את מידת המסוכנות המיוחסת למשיב. הסנגור הצביע על כך שעברו של המשיב כולל בעיקר עבירות אלימות וכי עבירת הרכוש המשמעותית האחרונה הייתה "קבלת נכסים שהושגו בפשע", כאשר המשיב עצמו לא ביצע את אותו פשע. אף עבירת הרכוש במקרה דנן, לשיטת הסנגור, היא מינורית. המדובר בעבירת התפרצות קלה ופשוטה, ללא תחכום וללא אמצעים מיוחדים ואף הרכוש שנגנב לא היה יקר ערך.

19. הסנגור טען עוד כי ההמלצה בתסקיר שגויה, כי הערבים לא נבחנו כראוי, וכי למעשה קצין המבחן בחן את המשיב עם דעה קדומה, "אג'נדה", כאשר הוא מתרשם שהמשיב אינו מתאים לשחרור. הסנגור טען עוד כי האישום בעבירת ההפרה בתיק המב"ד יסודו בטעות. המשיב לא שבר את האזיק האלקטרוני, ומדובר באזיק שנשבר מעצמו, מחמת עייפות החומר.

20. לעניין זהות השופט שדן בתיק העיקרי - ציין הסנגור כי הכלל, לפיו שופט שנחשף לחומר הראיות לא דן בתיק העיקרי, אינו כלל גורף. לעיתים, כמו ביחס לבקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ, דווקא השופט הדן בתיק העיקרי הוא הבוחן את החומר. הסנגור קבל על כך שהמדינה מחזיקה בעמדה כללית, אודות הפרדת שופט המעצרים מהשופט הדן בתיק העיקרי, מבלי לבדוק את הנסיבות הקונקרטיות בכל תיק ותיק. וזאת, מבלי לאפשר התקיימות של חריגים, הנדרשים נוכח המצוקה בשמיעת התיקים הפליליים במרחב לכיש. הסנגור ציין עוד כי פתרון נוסף לשמיעת התיקים, היינו שמיעה על ידי סגנית הנשיא השופטת דינה כהן, גם כן אינו אפשרי במקרה זה, שכן סגנית הנשיא קיימה הליך גישור בתיק.

21. בתום הדיון ציינתי ששאלת המעצר תלויה, בין השאר, בקצב הצפוי להתקדמות בתיק וביקשתי מהצדדים להגיש נתונים בעניין זה, והוצע למדינה לשקול אם להגיש בקשה לבית משפט השלום לקביעת מועד ההוכחות.

22. המדינה הגישה שני עדכונים, מהם עולה כי לאחר שמיעת הערר התקיים דיון נוסף בפני כב' השופט מאושר, בו נקבעו שני מועדי הוכחות במהלך חודש מאי. מועדים, אשר אמורים להספיק לסיום פרשת הראיות ואולי אף לשמיעת הסיכומים.

23. הסנגור הגיב להודעת המדינה וציין כי המועדים שנקבעו הם כחודש לאחר המועדים אשר אמורים היו

להתקיים בפני השופט דהאן, לו הסכימה לכך המדינה. לדבריו, המועדים נקבעו עקב מאמץ המדינה, נוכח ההתפתחות בערר. לשיטת הסנגור אין די בכך, שכן המשיב טוען כי זוהה בשגגה, ועצור היום על לא עוול בכפו. כך, מוארך מעצרו למשך חודש נוסף מעבר למה שצרי היה להיות, ללא צורך ענייני. הסנגור חזר על טענתו כי עמדתו השלילית של קצין המבחן, נבעה מכך שסבר בטעות כי המעשה בתיק זה בוצע לכאורה תוך הפרה של תנאי שחרור. לשיטתו ראוי, ערב חג החירות, להורות על שחרורו של המשיב.

דין

24. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור שאין מנוס מקבלת הערר, ומתן הוראה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

25. בית משפט השלום עמד היטב על עוצמתה של עילת המעצר במקרה זה, ואין צורך לחזור על הדברים. עברו הפלילי של המשיב מכביד מאוד, ואף אם עיקרו עבירות אלימות, אין הוא נעדר עבירות רכוש. מדובר בעבר פלילי הכולל מאסרים בפועל שריצה, מאסרים על תנאי שהוטלו, מאסרים על תנאי שהופעלו, וכן מאסרים על תנאי התלוויים ועומדים, בהם מאסר על תנאי מדצמבר האחרון בגין הסגת גבול, ומאסרים נוספים על תנאי בגין עבירות רכוש מחודש פברואר אשתקד. המעשה דנן בוצע אך שבועות ספורים לאחר שחרורו של המשיב מן המעצר האחרון.

26. טענת הסנגור שאין להתחשב בתיק המב"ד, בגין שבירת האיזוק האלקטרוני, טוב היה שלא הייתה נטענת. מעבר לכך שיש החלטה שיפוטית כי קיימות ראיות לכאורה, כאמור, ולא הוגש ערר, נקבע ביחס לאותו אירוע גם כי יש ראיות לכאורה שהמשיב גם תקף שוטרים וניסה להתנגד למעצרו. התנהגות, שהיא לעצמה מטילה ספק גדול על האפשרות לקבל חלופת מעצר בעניינו.

27. לעניין התסקיר, הסנגור בדבריו מאשים את קצין המבחן, פעם אחר פעם, דיון אחר דיון, כי הוא בעל דעה מוקדמת נגד המשיב, ופועל מתוך "אג'נדה". דברי הסנגור רומזים כאילו לקצין המבחן יש משהו אישי נגד המשיב. זאת, כאשר השגיאה הממשית היחידה שמצא בדברי הקצין, הייתה שקצין המבחן סבר כי המעשה דנן התרחש תוך הפרת תנאים. דבריו של הסנגור אודות קצין המבחן, הנאמרים ללא בסיס ממשי, לא ראויים היו להיאמר. ייצוג עניינו של שולח אינו מצדיק השתלחות של עורך הדין בעובד הציבור, אך ורק משום שהוא חולק על מסקנות קצין המבחן. קצין המבחן עשה מלאכה נאמנה, הגיש תסקירים עניינים, מפורטים ומנומקים היטב. אף אם נפלה שגגה בפרט אחד, הדברים של קצין המבחן מבוססים לכאורה על מידע חדש בשילוב עם מידע קודם, רלוונטי וענייני, המצוי ברשותו. המשפט נותן הגנה רחבה לחופש הביטוי של עורכי דין, אך יש לשמור על אותו מיעוט של עורכי דין המנצלים זאת לרעה. אף אם לא ניתן להטיל סנקציה על דבריו המקוממים של עורך הדין, המעביר מחלוקת עניינית מהזירה המקצועית לזירה האישית, מן הראוי שבית המשפט ייתן גיבוי לקצין המבחן, ויאמר בבירור כי מדובר בהאשמה לא מבוססת ולא ראויה. קצין המבחן ראוי בהחלט לשבח על עבודתו היסודית בתיק זה.

28. לגופו של עניין, נוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב, ובשים לב להפרות החוזרות ונשנות, להפרה החמורה האחרונה, שכללה אלימות כלפי האזיק וכלפי שוטרים, ובשים לב לכך שלאחר שיצא מן המאסר האחרון תוך חודש חזר לסורו, עילת המעצר כה מובהקת. זהו סוג המקרים בהם אין צורך לבקש תסקיר מעצר ולא לבחון כל חלופה קונקרטית, או אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני. ניתן ונכון היה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, על יסוד הנתונים העולים מהתיקים הפליליים. שכן, כפי שהוחלט לגביו אך לפני חודשים

ספורים, מדובר במי שלא ניתן לסמוך עליו לכל חלופה. עתה, משנתבקש תסקיר, לא ניתן היה לשכנע כי ראוי לשחרר מן המעצר במקרה כזה, ולו למעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא על יסוד תסקיר חיובי עד מאוד, המשכנע על יסוד אינדיקציות מוצקות, כי המשיב אכן השתקם והשתנה לגמרי מאז ההפרה האחרונה בתיק המב"ד, בו לכאורה שבר אזיק ותקף שוטרים. התסקיר דן אינו חיובי כלל וכלל, והתוצאה המתבקשת היא מעצר עד תום ההליכים.

29. עוד יאמר כי צדק מאוד קצין המבחן אשר הצביע על תכונותיו של המשיב, כעולה מהתיקים הקודמים, והעריך כי המשיב עצמו לא ראוי לאמון, תהא איכות הערבים אשר תהא. אגב יאמר כי, אף אם ראוי היה המשיב לחלופת מעצר כלשהי, או מעצר באיזוק, הרי בשים לב לכך שמדובר בעבירה שנעשתה בצוותא חדא, לא נכון היה לקבוע כי יחזור לסביבת מגוריו.

30. עניין אחד בלבד יכול היה להביא לשחרור של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, והוא עניין לוח הזמנים לשמיעת משפטו. למרות עילת המעצר המובהקת, אין זה ראוי כי המשיב, אשר עצור כבר שלשה חודשים, לא ידע את מועד משפטו בתיק העיקרי, ואף לא את זהות השופט ומתי ייקבעו מועדים. מבחינה זו, מובנת לי החלטת בית משפט השלום, אשר לקחה בחשבון את העומס הרב במרחב לכיש, ולקחה בחשבון כי אין מועד הוכחות באופק. אולם עתה, משנקבעו שני מועדי הוכחות, בטווח של פחות מחמישה חודשים מאז הוגש כתב האישום, נפתרה הבעיה.

31. אגב יאמר, כי לא מצאתי פגם בעמדת המדינה אשר התנגדה לקיום הוכחות בפני שופט המעצרים, שכבר הביע עמדה ביחס לראיות בתיק. למרות שאין מדובר בעילת פסילה מובהקת, נהגו שופטי ישראל שדנו בתיק המעצר למשוך ידם מטיפול בתיק העיקרי, אלא בהתקיים הסכמה מלאה של כל הצדדים. בטוחני כי, למרות הניסוח הלא מוצלח של ההחלטה, לא התכוון השופט דהאן "להעניש" את המדינה על עמדתה, שהיא העמדה המקובלת, המבוססת היטב בפסיקה. יש להניח כי כוונת בית משפט השלום לא הייתה אלא כי, בהעדר מועדי הוכחות באופק, בשקילת אינטרס הנאשם לעומת המסוכנות, נקודת האיזון זזה.

32. **סיכומי של דבר**, עילת המעצר מובהקת, העבר מלמד שאין ליתן אמון במשיב. מדובר בנסיבות בהן כל חלופה לא תצלח ואף אין מקום למעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא בנסיבות חריגות. החלטת בית משפט השלום ניתנה בשל התקיימות נסיבות חריגות, בהעדר מותב לדון בתיק העיקרי. עתה, משנקבע שופט ומשנקבעו מועדי הוכחות בטווח זמנים סביר, שוב אין כל נימוק מיוחד המחייב להימנע ממעצר, ואין עילה לסטות מההמלצה השלילית של שירות המבחן, אשר נומקה היטב.

33. **הערר מתקבל. המשיב יעצר עד תום ההליכים.**

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בנוכחות
המשיב, ב"כ עו"ד דקל והתובע עו"ד גיל.